

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא מצינעא דף ק"ח ע"א*

ואי משום דינא דבר מצרא [תד"ה האי]

תוס'	רש"י	
לר"נ: כאן אין דינא דב"מ ¹ לנהרדעי: יש ומוציאים	לר"נ: אין דינא דב"מ לנהרדעי: יש ומוציאים	המקבל שדה מהמלך ורוצים להוציא ממנו מדינא דב"מ
לכו"ע יש ומוציאים	לר"נ: אין דינא דב"מ לנהרדעי: יש ומוציאים	הקונה שדה ורוצים להוציא ממנו מדינא דב"מ

דף ק"ח ע"ב

שכן ות"ח או קרוב ות"ח, מתי ת"ח קודם [תד"ה שכיני]

תוס'	רש"י	
ת"ח קודם ²	אין ת"ח קודם ויחלוקו ³	כששניהם מצרנים
ת"ח קודם ⁴	ת"ח קודם	כששניהם לא מצרנים

¹ כתבו התוס' דודאי דר"נ לא חולק על דינא דבר מצרא, ורק כאן שלא חששו לקחת מן המלך לפניו סימן שלא רצו בה ולכך אין דינא דב"מ, אולם במכר מודה ר"נ שיש דינא דב"מ, דיטענו שלא ידעו שהשדה עמדה למכירה ולכך לא קנו, ודלא כרש"י ד"ה לא.

² תוס' ד"ה שכיני חלקו על רש"י והעמידו הסוגיא לענין הקדמה כששניהם מצרנים. וע"ע בתוס' רא"ש שכתב להדיא שאוקימתא הזאת קאי על כל המקרים, וכן הוא במהרש"א.

³ ראה רש"י סד"ה שכיני שכתב שכששניהם מצרנים לא אמרינן ת"ח קודם, דאטו משום דהוא ת"ח משלח גלימי דאינשי, ואין להעדיפו על מצרן אחר אלא יחלוקו. ומטעם זה כתב רש"י שאין הפירוש בהאי בבא [מתיבתא שכיני העיר] בענין דינא דב"מ, אלא מיירי כשאין דינא דב"מ והספק למי יקדים. [עוד מבואר שכל מה שנחלק רש"י עם תוס' לדינא הוא דוקא בת"ח, אולם לגבי שכיני העיר וכו', משמע שאין סיבה שלא לפרש בשניהם מצרנים, אלא מכח שכל הבבא מדברת במקרה אחד].

⁴ דין זה לא נתבאר להדיא, אולם נלמד מכ"ש, דאפי' היכא ששניהם מצרנים ת"ח קודם לתוס', אף שמפקיע זכות מחבירו, א"כ כ"ש כשאין שניהם מצרנים שלא מפקיע הת"ח כלום מחבירו שהוא קודם.